

Projekt modelowy „Przenikanie kultur”

Jolanta

zaprosiła mieszkańców okolicy do wspólnych działań międzyregionalnych, których tematem i pretekstem jest **HAFTOWANIE**.

Powstał nowy wzór haftu, łączący tradycje dwóch sąsiadujących ze sobą regionów.

MODEL PROJEKTU „PRZENIKANIE KULTUR”
ZOSTAŁ ZREALIZOWANY WE WSPÓŁPRACY Z TOWARZYSTWEM INICJATYW TWÓRCZYCH “e”
W RAMACH PROGRAMU „UNIWERSYTET TRZECIEGO WIEKU - SENIORZY W AKCJI”
POLSKO-AMERYKAŃSKIEJ FUNDACJI WOLNOŚCI.

POLSKO-AMERYKAŃSKA
FUNDACJA WOLNOŚCI

towarzystwo
inicjatyw
twórczych

SENIORZY
W AKCJI

Opis

Pogranicze kaszubsko-kociewskie to teren sąsiadujących ze sobą regionów, które różnią się kulturowo, między innymi tradycyjnymi wzorami haftu. Są one obwarowane szczegółowymi wymogami dotyczącymi zarówno kolorystyki, układu nici, jak i rysunku. Z jednej strony modre tulipany kaszubskie, z drugiej – czerwone maki kociewskie. Postępowanie się jednym ze wzorów automatycznie przypisuje osoby haftujące do regionu i jednocześnie określa ich przynależność kulturową. Ponieważ na pograniczu rodziny są wielokulturowe, to coraz mniej osób, zwłaszcza z kolejnych pokoleń, chce zajmować się tą sztuką, czując, że musi opowiedzieć się po którejś stronie. Inicjatorka zachęciła grupę senierek do stworzenia nowego, łączącego obie tradycje wzoru. Wypracowały go wspólnie, dodając nieobecny wcześniej element – motyla. Symbolizuje wolność wyboru, piękno i jednoczy całość. Pojawiły się też nowe kolory: barwy słońca, bursztynu i dojrzałych zbóż. Hafciarki regularnie się spotykały (z racji pandemii COVID-19 na początku online), wyszywając i ozdabiając m.in. tkaniny, obrusy i serwety, a nawet torby. Wszystkie te przedmioty można było obejrzeć na finałowym pokazie.

Działania przyczyniły się do spopularyzowania sztuki haftu i wiedzy na jego temat, zarówno w kontekście regionalizmów kaszubskich i kociewskich, jak i artystycznym.

Kto

Realizatorzy projektu o sobie:

JOLANTA MEDERSKA – z zawodu jestem chemiczką. Całe zawodowe życie przepracowałam na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Chemicznym, Wydziale Budownictwa Lądowego i w Dziekanacie WBL, gdzie byłam kierowniczką. Po przejściu na emeryturę przeprowadziłam się na wieś. Mam męża, syna, psa i ogród. Mieszkam w Głodowie, małej wsi na pograniczu Kaszub i Kociewia o ciekawej kulturze i tradycji. Chcę zaktywizować sąsiadów i znajomych do wspólnych działań.

Organizacja wspierająca: Fundacja Słoneczna Galeria

Dla kogo

Odbiorcami projektu są międzypokoleniowe grupy: seniorki i seniorzy, którzy przekazują umiejętności i tradycje młodszemu pokoleniu.

Po co

Celem projektu jest integracja społeczności poprzez łączenie tradycji i twórcze rozwijanie zainteresowań.

Kto może zrealizować

Nieformalna grupa osób, która chce robić coś dla innych, przy wsparciu lokalnej organizacji lub instytucji.

Jak

To pomysł na zbliżenie kultur i tradycji nie tylko na terenach sąsiadujących ze sobą regionów, ale też tam, gdzie mieszkają grupy przybyszów z różnych części Polski, Europy i świata. Możecie twórczo przetwarzać i łączyć wzory haftu czy wycinanek i pisanek, a także np. przepisy na regionalne potrawy.

• Krok 1. Przygotowania

Porozmawiajcie w swoim gronie, czy widzicie potrzebę tego typu inicjatywy i czy jest wśród was grupa osób, które na kilka miesięcy zaangażują się w pracę. Zastanówcie się, co będzie przedmiotem czy tematem waszych działań. Pomyślcie, jak zachęcić do współpracy oraz włączyć przedstawicielki i przedstawicieli obu tradycji. W zależności od dziedziny, którą się zajmiecie, przygotujcie listę potrzebnych zakupów, zastanówcie się nad ekspertkami/ekspertami, którzy poprowadzą warsztaty. Dobrze jest zdecydować, co będzie finałem projektu – nawet jeśli przewidujecie potem dalsze działania – może to być pokaz czy wystawa, np. na lokalnym pikniku. Zróbcie wstępny kosztorys i harmonogram. Podzielcie się zadaniami wg waszych możliwości i predyspozycji, wybierzcie spośród siebie osobę koordynującą całość.

Nawiążcie współpracę z instytucją/organizacją, która zajmuje się działaniami na rzecz lokalnej społeczności, osób starszych lub dzieci. Pomoże wam sfinansować projekt lub znaleźć sposób na jego sfinansowanie, w tym na wynagrodzenia dla koordynatora, zakup sprzętu i materiałów, a także promocję. Będziecie też potrzebować lokalu, w którym można poprowadzić spotkania warsztatowe. Jeśli będziecie przygotowywać potrawy, zastanówcie się, czy np. szkoła lub świetlica w okolicy ma pracownię kulinarną, z której moglibyście korzystać.

• Krok 2. Rekrutacja i promocja

Najlepiej, by do inicjatywy wspólnie zapraszali przedstawiciele i przedstawicielki obu tradycji. Wyznaczcie datę pierwszego spotkania. Możecie stworzyć stronę na FB, zamieścić informacje o idei i warsztatach na lokalnej stronie internetowej, przygotować i rozwiesić plakaty; poproście też zaprzyjaźnione instytucje i organizacje o ich udostępnienie.

Ważne jest, by wciągnąć do działań młode osoby – dopiero wtedy będzie szansa na to, że nowe tradycje się przyjmą.

• Krok 3. Warsztaty

Pierwsze spotkanie będzie przede wszystkim służyło wypracowaniu pomysłów na połączenie tradycji, dlatego warto zastanowić się, czy nie powierzyć poprowadzenia go osobie z zewnątrz, która nie jest związana ani z jedną, ani z drugą kulturą. Podczas tego spotkania zróbcie burzę mózgów: na tym etapie każdy pomysł jest dobry, dopiero gdy będzie ich naprawdę dużo, wspólnie wybierzcie najlepsze. Ważne jest, aby wszystkie osoby mogły wyrazić swoje zdanie i miały poczucie, że jest ono brane pod uwagę. Kiedy decyzje zostaną podjęte, umówcie się na następne i kolejne warsztaty (najlepiej w konkretny dzień tygodnia o stałej godzinie), które poprowadzi ekspertka/ekspert w wybranej przez was dziedzinie.

• Krok 4. Finał

W zależności od charakteru waszego działania i dziedziny, którą wybierzeć, zorganizujcie wystawę, pokaz albo poczęstunek podczas lokalnego wydarzenia. Zaangażujcie uczestników projektu w przygotowanie stoiska lub ekspozycji. Na imprezę zaproście wszystkich mieszkańców: oprócz kampanii w internecie warto na tę okazję przygotować też plakaty i rozwiesić je w okolicy.

Po finałowym wydarzeniu spotkajcie się, żeby zdecydować, czy i w jakiej formie będziecie dalej działać.

Jak zarządzać działaniem:

Kluczowe osoby w projekcie:

- osoba koordynująca (ew. dwie zgrane osoby) – dyspozycyjna i z poczuciem misji,
- niewielka grupa osób zaangażowanych w organizację działań.

Koszty realizacji

Najważniejsze koszty, które trzeba wziąć pod uwagę:

- koordynacja,
- materiały i narzędzia na warsztaty (w zależności od dziedziny, którą się zajmiecie),
- wynagrodzenie osoby prowadzącej warsztaty,
- projekt i druk materiałów promocyjnych,
- obsługa finansowa.

Niezbędne minimum

Konieczne są:

- pomysł na działanie łączące kultury czy tradycje,
- zaangażowana i dyspozycyjna osoba koordynująca projekt,
- włączanie wszystkich uczestników w podejmowanie decyzji,
- demokratyczne zasady pracy w grupie,
- elastyczne podejście do wyzwań i przestrzeń na improwizację.

Kontakt, linki

linki

<https://www.facebook.com/GALERIAP14>

zdjęcia:

<https://photos.app.goo.gl/xU1CBskzKP5z81jm6>

<https://photos.app.goo.gl/UumTBJAwWfkL5GLN7>